

af CVU-rector, eller hvem denne måtte delegere det til. Det foreslås imidlertid præciseret, at for så vidt angår kerne-CVU'er skal samarbejdsforpligtelsen om efter- og videreuddannelse afspejle sig i, at udvalget tilknyttes alle institutioner, der indgår i samarbejdet i regionen, og at betjeningen af udvalget tilsvarende sker i et samarbejde mellem alle institutioner.

Ændringsforslaget vil også gøre det muligt at nedsætte efter- og videreuddannelsesudvalg, der er fælles for kerne-CVU'er (med samarbejdende institutioner) i tilstødende regioner. Denne mulighed kan visse steder i landet være et hensigtsmæssigt led i forhold til kerne-CVU'ers indbyrdes samarbejde om koordination af efter- og videreuddannelsen på landsplan, jf. § 27 c, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 5

Ændringsforslaget præciserer, bl.a. under indtryk af den afklaring, der under udvalgsbehandlingen er sket af begrebet »professionsrettet« og af intentionerne med bestemmelsen i § 2, stk. 2, i forslag til lov om mellemlange videregående uddannelser (L 186), at en institutionsdannelse, hvori en handelshøjskoleafdeling indgår som eneste MVU-institution, efter omstændighederne kan godkendes som CVU, uanset at de sammenlæggende/spaltende institutioner på godkendelsestidspunktet alene udbyder én eller flere af de nuværende merkantile bacheloruddannelser.

Til nr. 6

Den ved lovforslaget foreslåede § 27 d, stk. 6, har til hensigt i en 3-årig periode at kompensere institutioner, der lægger sig sammen med henblik på at etablere et CVU, for bortfaldet af grundtilskud til de enkelte institutioner. Bestemmelsen indeholder flere lovtekniske problemer og vurderes ikke at indeholde en tilstrækkelig fleksibilitet til på de årlige finanslove at fastsætte grundtilskud, der tager højde for baggrunden for den konkrete CVU-dannelse, herunder for så vidt angår behovet for en overgangsperiode og længden på denne.

Med ændringsforslaget fastslås det, at CVU'er, der dannes ved sammenlægning af eksisterende institutioner, får ét samlet grundtilskud i lighed med andre institutioner, jf. henvisningen til den almindelige bestemmelse i selvejelovens § 14, stk. 1. Samtidig indebærer den foreslåede bestemmelse en fleksibilitet, således

at der ved takstfastsættelsen på de årlige finanslove kan tages hensyn til, om der er tale om et CVU, der er dannet ved sammenlægning af flere institutioner, herunder CVU'ets størrelse.

Det forudsættes i lovforslaget, at eventuelle midler ved sparede grundtilskud bliver i CVU-sektoren i form af øgede midler til bl.a. forskningstilknytning og udviklingsbaserings. På de årlige finanslove skal det sikres, at også det enkelte CVU ved grundtilskud samt midler til forsøgs- og udviklingsaktiviteter samt forskningstilknytning samlet set ikke mister midler ved sammenlægningen.

De konkrete muligheder for at tilføre yderligere midler til CVU'ernes forsøgs- og udviklingsaktiviteter samt forskningstilknytning afhænger af forhandlingerne om en eventuel flerårsaftale for de videregående uddannelser.

Til nr. 7

Ændringsforslaget er en teknisk omarbejdning af lovforslagets bestemmelser om muligheden for i CVU-vedtægten at indføre en bestemmelse om oprettelse af studiebestyrelser i tilknytning til partnerne i et CVU. Forslaget ændrer ikke på, hvad institutioner, der danner et CVU ved sammenlægning og/eller spaltning, faktisk kan bestemme i CVU-vedtægten om studiebestyrelser, jf. herved bemærkningerne til den i lovforslaget foreslåede § 27 e, men har til hensigt at præcisere, at hovedreglen er, at der dannes en studiebestyrelse for hver partners uddannelsessted. Hvor lovforslaget fastslår, at der *kan* oprettes studiebestyrelser for partnerne i et CVU, hvis det i øvrigt ønskes af de sammenlæggende og/eller spaltende institutioners ledelser, fastslår bestemmelserne i den nye affattelse, at der *skal* oprettes studiebestyrelser for partnerne, medmindre undervisningsministeren tillader det modsatte, hvis der i særlige tilfælde er grundlag herfor.

I lovforslaget er beføjelsen til at godkende studieordninger efter indstilling fra rektor eller en studierektor angivet som et eksempel på en nærliggende beføjelse, der i vedtægten kan overlades til en studiebestyrelse. Med den nye affattelse, og da det nu er gjort til et krav til vedtægten, at studiebestyrelserne skal overlades beføjelser, som giver dem mulighed for at bevare uddannelsesstedet med en egen profil og identitet, er der ikke længere behov for udtrykkeligt at angive beføjelsen til at godkende studieordninger.